

Nr 3, juli 2015

De Derajeur

**clubblad van
Toerclub Wageningen**

WEL ZO PRETTIG, ALLES INCLUSIEF.

VRAAG TER
INSPIRATIE ONS
GRATIS BOEK
VOORAF AAN OP:

VANDERZANDT.UWKEUKENSPECIAALZAAK.NL

Uw nieuwe keuken moet garant staan voor een lange periode van kook- en woonplezier. Wij denken graag na over élk aspect en élk detail van uw nieuwe keuken. Over ons prijskaartje kunnen we kort zijn: wij vragen direct een eerlijke all-in prijs. Zonder vervelende verrassingen achteraf.

WAGENINGEN • Plantsoen 5
Wageningen • tel. 0317 - 423 674
WWW.VDZANDTKEUKENS.NL

Wij zijn aangesloten bij

De Derajeur

Clubblad van TCW

36e jaargang nr. 3, juli 2015

Toerclub Wageningen '79

opgericht 1-9-1979, aangesloten bij de NFTU

Clubhuis: Nudepark 81, 6702 DZ Wageningen, tel. 0317 411494

Internet www.tcw79.nl

Bankrekeningnr. NL31RABO0397044941

Ledenadministratie: Michèle Grimbrère

E-mail: ledenadministratie@tcw79.nl

Redactie: Niels Dignum, Linda Persoon

E-mail: derajeur@tcw79.nl

Advertenties: Edwin Jansen sr.

Bestuur

Voorzitter

Arnold Winkel

Roghorst 136

6708 KR Wageningen

Secretaris

Liesbeth van Agt

Herenstraat 4

6701 DJ Wageningen

Tel. x1

secretariaat@tcw79.nl

Penningmeester

Cisca Noy

Eikenlaan 27

4043 KP Opheusden

Tel. x5

penningmeester@tcw79.nl

Lid

Margit Warmink

Groenendaalseweg 12

6871 CP Renkum

Tel. x1

Lid/clubtochtencoordinator:

Evert Kolet

Poldermanweg 21

6871 XN Renkum

Tel. x6

Toercommissie

Contactpersoon

Toon Loonen

Heimanslaan 27

6705 AD Wageningen

Tel. x3

Lid

Jora Steennis

Jeroen Roelofs

René Steegh

Vierdaagsecommissie

Contactpersoon

Jacques Teunissen

Kerkstraat 79

6871 BJ Renkum

Tel. x6

Lid

Gerard Boudestein

Ronald Brussen

Ben Huiskamp

Beheer

Contactpersoon

Henk Scholte

Lid

Hans Groeneveld

Petra Ploeg

Marijke van den Berg

Activiteitencommissie

Contactpersoon

Menno Bartlema

Herenstraat 4

6701 DJ Wageningen

Tel. x1

Lid

Berrie Ruijling

Wim Overdijkink

Inhoud

Van de redactie, Opgepikt	5
Man met de hamer	7
Groepen TCW, Bestuursmededelingen	9
Pieken in de Pyreneën	11
Wist-je-datjes	13
Jan van de Sande: zijn laatste tocht	15
Snelfietsroute RijnWaalPad	17
Kaiserweg naar Rome 2	18
De fiets van ...	21
Must-have: mtb-sticker Rhenen etc, Uit de oude doos	22
Vierdaagse 2015 Eynatten	23
Tochtenkalender	25
Machtiging, toelichting, ledenmutaties, schoonmaakrooster	26

Van de redactie

Ziezo! Daar is hij dan weer, een nieuwe uitgave van ons illustere clubblad. Om verschillende redenen is hij wat later dan gepland. Ik kan me niet alle redenen meer heel goed herinneren, maar van een reden weet ik nog dat het iets te maken had met de kopij, of beter: een gebrek er aan.

Vooraf dankzij collega Linda – die het gelukt is leden aan te sporen om vooral iets aan te leveren – is er toch weer een heus exemplaar uitgekomen. Linda, bedankt!

En zo kon het gebeuren dat de grootste bijdrage aan deze Derajeur werd geleverd door het grote reizigerstel, Arie en Willy de keizer. Alleen al voor de Derajeur is het goed dat zij blijven reizen!

Een andere bijdrage is voor onze (pool)reiziger, Jan van de Sande, die ons onlangs ontvallen is. Zoals bij de uitvaart al gebleken is, zullen de meeste mensen hem herinneren als een wat stil lid, die er (ongemerkt)

altijd bij was, en die over specifieke onderwerpen – ik noem vrouwen-wielrennen in het algemeen, en 1 wielrenster in het bijzonder, ik noem routes in de omgeving – bijna eindeloos kon vertellen. Wat betreft die routes kan ik me nog herinneren dat ik een keer naast hem fietste tijdens de – ik denk – Hatertse-vennentocht – en dat hij maar niet snapte waarom ze tegen woordig linksaf gingen, terwijl ze vroeger hier toch altijd echt naar rechts gingen. Ik had verwacht dat het een opmerking zou zijn met een geldigheid tot aan het betreffende kruispunt, maar de organisatie van de tocht bleek volgens Jan op veel meer cruciale punten onbegrijpelijke wijzigingen te hebben aangebracht. Dat is waar Jan mij vrijwel de hele tocht van probeerde te overtuigen. Ik weet daarom ook zo goed als zeker dat Jan vanuit de hemel zal gaan toezien op de routes van de toertochten in de buurt. En hij zal ongetwijfeld ook glimlachend toezien op onze zaterdagritten.

En daarmee was de kledingkwestie geboren.

Omdat ik – zoals gezegd – in een laaglandequivalent (regen) had gereden, en omdat het clubhuis nog niet open was, ben ik eerst even naar huis gegaan om te douchen. Vervolgens heb ik me in burgerkleding gestoken en ben ik vertrokken naar het clubhuis. De rest is inmiddels geschiedenis.

Hoe gaan we dit probleem in de toekomst oplossen? Het meest voor de hand ligt misschien wel de oplossing om, na het douchen, schone fietskleding aan te trekken. Maar dat geeft ook wel wat vervolproblemen en -vragen:

- ga je dan op je racefiets naar het clubhuis, of op de gewone?
- draag je daarbij dan wel of geen helm?
- zet je een sprint in van 3 km om te simuleren dat je afgezien hebt?
- of ga je met de auto om je kleren schoon te houden, indien het nog steeds regent?

Wat heeft deze Derajeur ons verder te bieden? Ronald doet verslag van de geslaagde Vierdaagse vanuit Ey-natten, België. Toon en Margit stellen ons op de hoogte van MTB- en race-fietsnieuwtjes in de omgeving en Liesbeth van bestuursmededelingen. Linda is weer eens creatief geweest met "de fiets van", Niels blaast het stof van een oude Derajeur in de rubriek "Uit de oude doos" en ook de vaste rubriek "wistjedatjes" is met dank aan Margit, Jora en Renee uitgebreid. Daarnaast is deze Derajeur wederom voorzien van ledenmutaties, schoonmaakrooster en tochtenkalender en... Heb je na het lezen van deze Derajeur inspiratie gekregen om zelf een stukje te schrijven? Stuur je kopij naar: Derajeur@tcw79.nl. Of plaats je stuk zelf in ons illustere clubblad door je aan te melden als redactielid. Veel leesplezier met deze Derajeur. En geniet van de zomerse fietstochten. Proost, op vele veilige fietskilometers.

De redactie

– en als je met de auto gaat, neem je dan je helm mee achterin de auto, of zet je hem op?

U ziet het: een bezoek aan het clubhuis is nog niet zo eenvoudig. Eigenlijk snap ik ook niet hoe mensen dat elke zaterdag weer klaarspelen.

Maar eerst weer even terug naar de kledingkwestie. In talloze tv-programma's en op nog veel meer internetfora kun je vinden wat je – meestal als vrouw – aan moet trekken onder welke omstandigheden, maar over het dragen van verantwoorde fietskleding/clubhuiskleding vind je dan weer niets.

Wat je aan moet trekken bij 17 graden, dat is allemaal bekend, maar of je dan beenstukken bij je moet hebben... We weten het niet.

Misschien moet de kledingcommissie hier zich maar eens over buigen, of een kledinglid.

Niels Dignum

Een aantal weken geleden zat in mijn gewone kleren aan de bar in het clubhuis. Uiteraard ging iedere bezoeker ervan uit dat ik niet gefietst had die dag. Ik zou hetzelfde denken...

Toch weet ik dat die aanname niet juist was. Ik had die dag de Posbank beklommen. En nog wel in de regen ook! Ik geef toe: het is geen passage over besneeuwde bergtoppen, verreden in striemende jachtsneeuw, maar een laaglandequivalent daarvan is het zeker. Ik had dus een heroïsche tocht gereden, en niemand wist dat.

WOUDENBERG

• *Dranken Wageningen b.v.* •

*Een wereldwijd assortiment
wijnen en gedistilleerd*

Junusstraat 57-59 Wageningen

tel. 0317421301 | woudenbergdranken@xs4all.nl

www.woudenbergdranken.nl

**SPINNING
HOUDT JE TOPFIT**

ZOMERAANBIEDING VOOR LEDEN TCW

Heb je tijdens het zomerseizoen behoefte aan extra trainingen om in topvorm te blijven? Maak dan gebruik van onderstaande aanbieding!

10-RITTEN SPORTKAART

Hiermee heb je toegang tot:

- Conditie-/krachttraining op de Milon Cirkel
- Spinning (of andere groepsles)
- Sauna

De kaart kost € 85,- voor TCW-leden (normaal € 140,-) en is geldig tot 1 oktober 2015. Daarna start weer het spinningabonnement voor de winter.

Kom even langs voor meer informatie over alle sportmogelijkheden met de 10-rittenkaart.

SPORTCENTRUM DE PLATAAN

Plataanlaan 1 • Wageningen • 0317-414114
www.sportcentrumdeplataan.nl

Man met de hamer

Het kan niet anders dan dat we op deze plaats nog eens terugkijken op maandag 18 mei. Een trieste dag voor de club, omdat we een van onze leden de laatste eer moesten bewijzen. Een week eerder was bekend geworden dat Jan van de Sande plotseling was overleden. Kort daarvoor had hij samen met een paar clubgenoten nog het Bevrijdingsvuur van Normandië naar de Belgische grens gefietst. In de nacht van 4 op 5 mei sprak ik hem nog, en ineens was hij er niet meer. Een hele rare gewaarwording.

Maar ik moet direct ook zeggen dat ik het wel weer heel mooi vond dat zoveel TCW-leden naar de uitvaartbijeenkomst in het Hoge Heem waren gekomen. Ik vond het een indrukwekkend gezicht om de erehaag van in clubtenuue gestoken TCW'ers te zien. En natuurlijk alle lof voor met name Berrie Ruijling en Cees van Nieuwenhuijsen voor hun belangrijke bijdrage aan deze indrukwekkende bijeenkomst. Als voorzitter mocht ik ook nog wat woorden spreken. Het is niet de taak die je hoopt te moeten uitvoeren als je tot voorzitter wordt benoemd, maar in zo'n ambiance doe ik het graag. Hoe raar dat mischien ook klinkt.

Zoals gezegd. Jan was nog maar net terug uit Frankrijk toen het noodlot toesloeg. Samen met Berrie, Cees, Moniek Verbeek en teamleider Edwin Jansen heeft hij het vuur naar de Nederlands-Belgische grens gebracht. Daar namen hardlopers van Pallas'67 het vuur over om het naar Wageningen te brengen. Ik vind het een eer voor onze club dat we zijn gevraagd om deze eervolle opdracht te doen. En ik ben er natuurlijk trots op dat het allemaal zo goed is gegaan. Persoonlijk vond ik het daarnaast nog eens erg leuk om elke avond even met de vuurridders te bellen om een kort stukje voor De Gelderlander van de volgende dag te schrijven. Ik kreeg er een beetje het gevoel van dat ik ook meedeed met de missie. En als het over vijf of tien jaar nog eens met de fiets moet worden opgehaald.....

Toch draaide TCW de afgelopen tijd gewoon door. Er werd gefietst. Natuurlijk. En er werd georganiseerd. Allereerst hadden we onze traditionele Bevrijdingstocht, die we traditioneel samen met Reto uit Arnhem organiseren. We hadden de pech dit jaar dat er nogal slecht weer was voorspeld. Dat was te merken in de deelnemersaantallen. Die waren een stuk lager dan andere jaren, wanneer er wel mooi weer was aangekondigd. Overigens was het op zondag 3 mei met name in de ochtend, ondanks een harde wind, nog heel aardig weer. Maar ik moet bekennen dat ik mezelf ook door de voorspellingen had laten leiden en die zondagochtend eerst maar eens lekker heb uitgeslapen en daarna tot de conclusie kwam dat ik best had kunnen fietsen.

Op het moment dat deze Derajeur op jullie deurmat ploft is de Jan Janssen Classic hoogstwaarschijnlijk alweer verleden tijd. Ik ben benieuwd hoe die is verlopen, want de weersvoorspellingen bij het tikken van deze 'Man met de hamer' zien er niet al te best uit. Ik hoop van ganser harte dat het meevalt, want het zou toch doodzonde zijn om alle inzet van de tientallen TCW'ers voor en op deze bijzondere dag 'beloond' te zien worden met een tegenvallend aantal deelnemers. Te meer daar deze aflevering van de Jan Janssen Classic een bijzondere is (of was). De naamgever vierde vorige maand zijn 75ste verjaardag. Alle reden om hem een feestelijk bosje bloemen te sturen namens de club, maar het was ook reden voor een speciale jubileumuitgave van dit evenement. De deelnemers konden kiezen uit één, twee of drie keer 75 kilometer. Benieuwd hoe de reacties op het nieuwe parkoers zijn.

Sinds de vorige Derajeur is ook het interieur van ons clubhuis veranderd. Pieter Smit (een van onze mountainbikers) heeft de verbouwing uitgevoerd. Kijk maar eens hoe mooi het is geworden. In elk geval hebben de dames onder ons er een toilet bij. Ik denk dat dit wel wordt gewaardeerd, zeker als we tochten hebben.

En dan staan de vakanties alweer bijna voor de deur. Vanaf deze plaats iedereen een fijne vakantie toegewenst. Met natuurlijk mooi weer en, voor wie de fiets meeneemt, veel fietsplezier. Ik hoop in de komende Derajeur veel bijzondere en zomerse fietservaringen te lezen.

Arnold

Het beste voor uw sportieve ogen

BRIL

NEGENENTWINTIG

optometristen O.V.N. • contactlensspecialisten A.N.V.C. • Hoogstraat 29 • Wageningen • www.bril29.nl

REMOND MEURS | VLOEREN

leggen, repareren en renoveren van parketvloeren

Harnjesweg 3 | 6707 ET | Wageningen | M 06-20541978 |
info@remondmeurs.nl | www.remondmeurs.nl

Groepen TCW

Alle groepen vertrekken in de zomer om 9.00 uur. Het grootste deel van de leden fietst op de weg, en een deel fietst op de MTB. De ritten worden in de schitterende omgeving van Wageningen gemaakt, wat een gevarieerd parcours geeft van vlakke en heuvelachtige wegen. Er wordt op zaterdag gepauzeerd. Op dit schema worden uitzonderingen gemaakt als de groep deelneemt aan een tocht. Meer informatie hierover is te vinden via het TCW-forum. Na inloggen vind je op dit forum de laatste afspraken voor de A-, B-, de MTB- en de zondagsgroep. Kijken dus! Alle leden wordt verzocht de gedragscode facefiets en mountainbike te respecteren.

Zaterdagfietsen

Groep A

Wegkapitein: Jocco Dekker
Afstand: <200 km
Tempo: gem. 30-35 km/u
Toertochten: ja

Groep B

Wegkapitein: Ronald Brussen
Afstand: <150 km
Tempo: gem. 28-30 km/u
Toertochten: een deel van de groep in onderling overleg

Groep C

Wegkapitein: René Steegh
Afstand: <120 km
Tempo: gem. 26-28 km/u
Toertochten: nee

Groep D (2 groepen)

Wegkapitein I: Gerard Boudenstein
Wegkapitein II: Hans Groeneveld
Afstand: <120 km
Tempo: gem. 24-26 km/u
Toertochten: ja

MTB-groep

Contactpersoon: Jeroen Roelofs,
Afstand: <75 km
Tempo: gem. 20-23 km/u
Toertochten: ja

Zondagfietsen

De zondagsgroep fietst het gehele jaar door op de weg. Kijk op het forum (www.tcw79/?q=forum) of er de komende zondag plannen zijn, of neem zelf hiertoe initiatief door er een bericht op te zetten. Vertrek doorgaans om 9.30 uur. Afstand <100 km, parcours heuvelachtig en vlak en snelheid oplopend tot 30 km/uur gemiddeld. Dit alles in goed overleg met de aanwezigen van de dag.

Bestuursmededelingen

Waarom TCW aangesloten is bij de NTFU (en jij ook)

In de ALV in november 2014 heeft het bestuur beloofd aan te geven wat de voordelen zijn van het lidmaatschap van de NTFU. Voor onze leden zijn dat:

- De NTFU-fietsschadeverzekering met een maximale vergoeding van € 1.000,- (Mogelijkheid tot uitbreiding fietsschadeverzekering tot max. € 10.000,-)
- Iedere twee maanden Fietssport Magazine, volgens de NTFU "een tijdschrift boordevol inspiratie voor sportieve fietsers en mountainbikers".
- Kortingen op trainingen en clinics verzorgd door gekwalificeerde NTFU-instructeurs
- Korting op 3.000 NTFU-toertochten
- Snel van start bij toertochten met NTFU-Scan & Go

Voor de vereniging zijn er ook nog wat voordelen:

- Vermelding van toertochten in de NTFU-kalender, de digitale kalender op de NTFU-website en diverse andere kalenders.
- De NTFU-aansprakelijkheidsverzekering.
- Mogelijkheid voor het afsluiten van een bestuurders-aansprakelijkheidsverzekering.
- Mogelijkheid om met behulp van het sportstimuleringsprogramma Start2Bike van de NTFU nieuwe leden te werven.
- Gratis gebruik van promotie-, voorlichtings- en informatiemateriaal.
- Korting bij deelname aan opleidingen, trainingen en clinics van de NTFU.
- "Voordelig" aanschaffen van clubkleding via BioRacer.

Vrijwilliger? Haal je cadeautje op!

De traditie wil dat TCW aan iedereen zo rond de jaarwisseling die in de loop van het jaar als vrijwilligers iets heeft bijgedragen aan de club en haar activiteiten, een cadeautje geeft. Afgelopen keer was dat een leuk designsetje van voor- en achterlampje. Jammer genoeg liggen nog erg veel van die cadeautjes in het clubhuis op hun nieuwe eigenaar te wachten. Dus heb jij nog recht op een cadeautje en kom je op het clubhuis, neem dan meteen je lichtjes mee!

Opzeggen lidmaatschap

Wat is er leuker dan lid zijn van TCW? Lekker fietsen met gezellige mensen en na afloop nakletsen in het clubhuis... Toch kan het zijn, dat je om een of andere reden je lidmaatschap wil opzeggen. Het nieuwe verenigingsjaar begint op 1 september 2015. Mocht je willen opzeggen, laat dit dan uiterlijk 1 augustus weten aan ledenadministratie@tcw79.nl.

*Namens het bestuur,
Liesbeth van Agt*

van de Wetering tweewielers

Harnjesweg 86
6706 AV Wageningen
Telefoon 0317 - 412902
Werkplaats tel. 0317 - 453615
Fax 0317 - 421878
E-mail: info@vandeweteringfietsen.nl
Web: www.vandeweteringfietsen.nl

Hét adres voor fietsen van het merk

KOGA

MERIDA

Wageningse Broeder
een unieke Wageningse traktatie
€ 6.95 per stuk

Bike Bites

bekend van de Jan Janssen Classic
5 stuks € 2.50

A.J. Stolk

De bakker die zelf bakt

BROOD- EN BANKETBAKKERIJ
HOOGSTRAAT 60 - WAGENINGEN
TEL. 0317 - 422688

O P T I V E R S U M

Prummel
OPTIEK

V E E N E N D A A L

Kerkewijk 15
3901 EA Veenendaal
Tel. (0318) 510 313
Fax. (0318) 513 649

Veenslag 14
3905 SK Veenendaal
Tel (0318) 524 260

Internet:
www.prummel-optiversum.nl

Pels Brandpreventie
Voor het te laat is...

Blusdekens gevaarlijk?

Een goed blusmiddel is veiliger.
Je blijft weg van het vuur en er
wordt echt geblust.

De Prysos universele spray-
brandblusser is speciaal voor
vetbranden ontwikkeld, maar
kan ook 'gewone' branden
blussen.

Prijs nu € 29,95

Info en verkoop: info@pelsbrandpreventie.nl • 06-20411136

Bakker Stolk bedankt!

Bakkerij Stolk heeft besloten te stoppen, na bijna 40 jaar. Meer dan 25 jaar daarvan is Stolk leverancier geweest van de befaamde 'Bike Bites' die altijd zeer in de smaak zijn gevallen tijdens de Jan Janssen Classic. Namens heel TCW wil ik bakkerij Stolk bedanken voor de bijdrage die zij 25 jaar lang geleverd heeft.

Niels Dignum

Te voet gesteld, dus kans om een actiefoto te maken

Pieken in de Pyreneeën

Ter afsluiting van een mooi trio van cyclo's (na La Jalabert en Le Midi Libre Mont Aigoual) had ik op 7 september La Lapebie vanuit Luchon (tegenwoordig geen Bagnères meer) uitgekozen. Deze cyclo is een van de grotere in de Pyreneeën en maakt deel uit van de reeks van Sport Communication (o.a. La Marmotte en Les Trois Ballons). Een pittig parcours van 151 km met ruim 3.200 hoogtemeters over o.a. de col de Menté, de Col des Ares en de Port de Balès. Luchon ligt voor de liefhebbers van klimmen fantastisch, want vanuit Luchon kun je direct een viertal fikse klimmen op: Col de Peyresourde, Port de Balès, Col de Portillon, Superbagnères en dan ligt er nog van alles anders binnen fietsbereik. Maar toch is het niet echt een plaats waar Liesbeth en ik ons happy voelen, erg toeristisch, veel oude van dagen en, niet onbelangrijk, moeilijk om een goed restaurant te vinden. Gelukkig vinden we een camping aan de rand van het dorp met een leuk café en restaurant om de hoek in Saint Mamet; onthouden voor als je nog een keer in de buurt komt!

La Lapebie is een van de oudste cyclo's en trekt jaarlijks zo'n 900 deelnemers. Dit jaar is het niet anders alleen merk je ook hier dat het lange parcours (159km) steeds minder in trek is en dat het gros kiest voor de middenafstand van 119 km. Bij de start voor de lange afstand staan om 8.45 uur dan ook maar een kleine 200 dapperen aan

de streep. Prettig, want we starten met een lichte afdaling van 25 km en dan is een grote groep vragen om valpartijen. Na deze inleiding gaat het op de Col de Menté los: iedereen voor zich en ik moet zeker 30 man laten gaan. Ergens op deze berg is in de Tour de France indertijd (1971?) Luis Ocana (in de gele trui) in de afdaling uit de bocht gevlogen en heeft toen moeten opgeven zodat Merckx weer een keer kon winnen. De remsporen zijn overigens niet meer te zien.

Wat volgt is een prachtige afdaling en een heuvelachtig parcours, o.a. over de Col d'Ares tot aan de voet van de laatste klim, de Port de Balès. Deze klim is pas in 2005 speciaal voor de Tour geasfalteerd; ik ben hem een jaar of 15 geleden een keer opgegaan toen het nog deels een grindpad was. Veel weet ik me niet meer te herinneren en dat blijkt maar goed ook: na een mooi lopend eerste stuk van 10 km volgen een dodelijke 6 km van gemiddeld 10% waarop ik een hoop gezwalk en gewandel ontwaar. Met 34-25 kan ik nog een redelijk beentempo houden maar fijn is het niet. Leuk daarom dat ik aan het eind van het steile stuk Liesbeth aan de kant zie staan, ongetwijfeld speciaal gestopt om een foto van me te maken... Na dit heuglijke moment volgen nog 3 wat minder lastige kilometers en dan rest nog een prachtige afdaling naar Luchon.

Heerlijk om een finish bergaf te hebben en niet te hoeven sprinten voor een 26-ste plaats in 5 uur en 28 minuten (27,6 km/uur). Geen gehijg na de streep en dus behoeftig aan een lekker koud biertje. Blijk ik winnaar van de Krasse Knarren, en dat in de gerenommeerde La Lapebie!

Nog even wachten en ook Lies is binnen na een moordende Port de Balès; het toeristische parcours van 69 km bevatte maar liefst 1.700 pittige hoogtemeters; chapeau! Dat moet je haar maar nadoen. Tijd voor een verfrissende douche en op naar de remise des prix. Drie keer is dan toch scheepsrecht.

Als we opgefrist terugkomen voor de prijsuitreiking wacht ons een onaangename verrassing. De Brabantse

Start Lapebie

AUTO VERSTEEG BUURMAN

Altijd dichtbij!

DE NIEUWE PEUGEOT 308 SW MAAK NU EEN PROEFRIT

14% BIJTELLING

Ermelo

Harderijkerweg 154
Tel: (0341) 56 10 00

Voorthuizen

Hoofdstraat 62
Tel: (0342) 47 14 14

Barneveld

Albert Plesmanstraat 20
Tel: (0342) 41 35 35

Woudenberg

Stationsweg Oost 277
Tel: (033) 285 85 86

Wageningen

Ritzema Bosweg 58
Tel: (0317) 41 90 33

www.versteegbuurman.com

Volg ons ook op facebook & twitter

facebook.com/pages/Auto-Versteeg-Buurman-BV/269461403105291

twitter.com/VersteegBuurman

"Bij van de Wetering tweewielers al 90 jaar de beste service!"

90

van de Wetering tweewielers

WWW.VANDEWETERINGFIETSEN.NL

Drie glunderende oudjes

Ria die we eerder dit jaar in Cluses bij een cyclo hadden ontmoet, staat in tranen bij de organisatie. Wat blijkt? Haar vriend Donald, een fanatieke cyclo-rijder op leeftijd, blijkt onderweg last van zijn hart te hebben gekregen, uiteindelijk resulterend in per helikopter afgevoerd worden naar het ziekenhuis in Toulouse. Toen dat gebeurde reden ze toevallig bij elkaar in de buurt en hij had gezegd dat zij voor hem de tocht moest uitrijden. Dat had ze gedaan, maar nu stond ze daar, zonder goed Frans te spreken, met de organisatie te achterhalen hoe het met

In de prijzen gevallen

Donald was en waar die heen was gebracht. Na de nodige hulp van ons is duidelijk hoe en wat en gaat ze dapper alleen op pad naar Toulouse. Later horen we dat het allemaal wel weer goed komt en als Liesbeth haar de 3e prijs die ze in het oude vrouwenklassement heeft gewonnen brengt, is ze weer helemaal gelukkig.

Meer info: www.sportcommunication.info

Menno Bartlema

Wist-je-datjes

- Roel als geen ander op de zaterdagmiddag voor het echte "TCW gevoel" zorgt?
- We Jan van de Sande enorm missen?
- We nog altijd op zoek zijn naar een gezellige en creatieve redacteur?
- René S. een mooi rondje "klimmetjes op een postzegel rond Rhenen" (of is het afzien?) weet met termen als "de muur van Rhenen"?
- De Jan Janssen Classic dit jaar ook een 225 km route heeft?
- Vrijwillger zijn bij de JJC dankbaar werk is en bovenal erg gezellig?
- ... de halve mtb-groep (oude lichting) in de lappenmand ligt? Dat hernia's, valpartijen, steenpuisten goed zijn voor wekenlang verzuim *per persoon!*
- Eén nieuw lid - sinds maart - zelfs nog nooit officieel heeft kunnen meefietsen; Sylvester, beterschap!
- Ondertussen fietst de nieuwe groep probleemloos rond en overklast ondertussen de oudgedienden in aantallen
- ... en sommigen misschien ook wel in kilometers;-)
- ... vrouwen binnenkort misschien de mannen gaan overstijgen in aantallen - zodra bekend wordt wat voor *welness centre* Pieter (Smit) in de afgelopen weken voor hen ver- en gebouwd heeft in het clubhuis
- ... TCW-ers dingen graag in de club houden, en dat dat ver gaat?
- ... de familie Jochems een huis over had, en dat de familie Bos er binnenkort intrekt.

- ... we dus vol vertrouwen de housewarming tegemoet zien.
- ... dat het *full house* was bij de vertoning van Ventoux in het Heerenstraattheater?
- ... en dat dit niet alleen gezellig maar ook heel lekker was (met dank aan onze sponsor Woudenberg!)
- ... Menno ook deze gelegenheid niet voorbij kon laten gaan om een quiz te organiseren.
- ... en Cees meteen toesloeg om alwéér een prijs mee naar huis te slepen.
- de A-groep op dinsdagavond een verjongingskuur ondergaan heeft?
- de A-groep een weekendje naar België is geweest
- daar naast veel fietskilometers ook het belgische bier uitgebreid geproefd is
- niet elke maag hier even goed tegen kon
- 's avonds een vent 's ochtends een vent niet opging
-'s avonds een watje, 's ochtends een vent
-'s avonds een vent, 's ochtends een watje
-beter van toepassing was?
- Renée tijdens haar vakantie in de Italiaanse bergen zo fanatiek alle bergen wilde op fietsen dt Renée en Jora daardoor nog maar net hun terugvlucht haalden?
- Renée en Jora in diezelfde vakantie ook te voet een aantal bergen hebben beklommen tot in Zwitserland
- Anne van Schaijk een racefiets heeft en daar werkelijk op fietst? Dat dat niet is om stiekem haar skills te verbeteren, maar omdat ze elke week naar Mantel fietst voor een goed zadel (die ze nog steeds niet heeft)

huijbers' administratiekantoor

Huijbers' Administratiekantoor is een administratiekantoor met korte lijnen, bestaande uit 9 mensen. Wij zijn gevestigd in het "Schip van Blaauw", een karakteristiek rijksmonument aan de Generaal Foulkesweg te Wageningen. Naast de gebruikelijke taken van een administratiekantoor, zoals het zorg dragen voor de complete verwerking van administraties, aangiften en loonadministraties van klanten, zijn wij gespecialiseerd in het berekenen van alimentatiedraagkracht en het verzorgen van diverse secretariaatswerkzaamheden voor verenigingen.

Schoonmaakbedrijf DE WASBEER

- glazen wassen
- dakgootreiniging
- interieur van bedrijven

Vier-morgenweg 6
6721 MS Bennekom

T : (0317) 46 00 07
W: www.smbdewasbeer.nl
E : info@smbdewasbeer.nl

Massagepraktijk Valentijn

Valentijn van den Berg
Sportmasseur NGS

t: 06 43 55 94 66
e: mpvalentijn@gmail.com

sportmassage
blessurepreventie
ontspanningsmassage
oefentherapie

**Koop bij onze
adverteerders!**

**Deskundige bemiddeling bij
verzekeringen en pensioenen**

www.verzekeringsburovanderlinden.nl
Bowlespark 22a, 6701 DR Wageningen
tel. 0317 411293

Jan van de Sande: Zijn laatste tocht

Op maandag 18 mei werd Jan van de Sande gecremeerd in Ede. Zijn afscheidsplechtigheid vond plaats in 't Hoge Heem in Wageningen. Naar schatting 70 tot 80 TCW-ers waren daarbij aanwezig en vormden, zowel voor als na de plechtigheid, een indrukwekkende erehaag in hun TCW-kleding. Tijdens die plechtigheid keek Berrie Ruijling, mede namens zijn ploeggenoten Cees en Moniek, terug op Jans laatste tocht: het ophalen van het bevrijdingsvuur in Normandië en het per fiets naar Nederland brengen. Hieronder de tekst van zijn verhaal.

Jan van de Sande: zijn laatste tocht

Toeval kan een grote rol spelen in iemands leven. Jan van de Sande ging met ons het bevrijdingsvuur ophalen in Normandië. Hij werd op het laatste moment daarvoor benaderd. Dat was toeval. Voor hetzelfde geld was hij niet meegegaan. Je kunt je naar aanleiding daarvan veel dingen afvragen. Wat als.... Wat als... Dat ga ik hier niet doen. Het heeft geen zin. Het leven gaat zoals het gaat. Een ding is zeker: wij met zijn vieren hebben een geweldige tocht meegemaakt en Jan maakte daar integraal deel van uit. Wij waren deel van de crew. We werden van vier fietsers, vier musketiers met een opdracht. Het was voor ons allen een unieke tocht maar voor Jan was het tevens zijn laatste tocht. Voor iemand voor wie fietsen een onlosmakelijk deel van zijn leven was, een mooi afscheid kun je denken, maar liever hadden wij nog helemaal geen afscheid van hem genomen. Namens Cees en Moniek wil ik bij deze gelegenheid terugkijken op de tocht. Dat doe ik met het verhaal van de tocht en mijn persoonlijke indrukken over Jan in het algemeen en tijdens de tocht.

Hoe het begon

Edwin vroeg namens Wageningen 4/5 mei of ik mee wilde gaan het bevrijdingsvuur ophalen in Normandië om het in vijf dagen naar de Nederlandse grens te brengen. Als wegkapitein. Een eervolle taak. Ik mocht de rest van de bemanning voordragen. Dat werden Cees, Moniek en Gretha. Vier TCW-ers, twee vrouwen en twee mannen waarvan ook nog een van het geboortjaar 1945. Een evenwichtige ploeg zo leek het. Misschien was het goed om een reserve te hebben, opperde ploegleider Edwin. Je weet maar nooit. De keuze viel op Jan van de Sande. Jan was sinds enkele maanden gepensioneerd en daardoor beschikbaar, was bekend met lange tochten, had geen ballast van vrouw en kinderen, was flexibel, had ervaring met routes in het buitenland, was ook nog technisch en het belangrijkste: hij was een kameraad die we er graag bij wilden hebben én misschien net zo belangrijk: hij had in het verleden bewezen dat hij het snurkgeweld van Cees de Koekert kon weerstaan. Zijn staat van dienst was eigenlijk groter dan die van ons

samen dus hij leek een prima invaller. Tijdens het wokuitje van de D-groep in februari hebben Cees en ik hem gevraagd. Gevraagd is een te groot woord. Meegedeeld past beter bij de manier waarop wij met hem communiceerden: 'Jan we gaan naar Normandië en jij bent reserve.' 'Is dat goed?' Jan zei zoals vaak geen ja en geen nee maar bromde iets in zijn baard. Dat hebben we maar als goedkeuring beschouwd en dat bleek later ook zo te zijn. Het was in dat stadium ook nog erg vrijblijvend. Een week voor we vertrokken volgde er een nieuwe mededeling: Jan je moet stand-by zijn, want de kans bestaat dat Gretha afhaakt. Dat was minder vrijblijvend. Nog steeds geen duidelijk ja of nee, maar wie zwijgt, stemt toe. Gretha haakte af en drie dagen voor vertrek kwam het definitieve bericht: 'Jan je moet mee' en Jan ging mee. Op dinsdag 28 april stond hij met zijn fiets en twee tassen op het erf van Edwin in de Ooststeeg: een lichte tas met zijn kleding en een zware voor zijn computer en randapparatuur. Kwestie van prioriteit. We gingen op weg in twee busjes met mariniers Dennis en John die ons in no time van Wageningen naar Normandië brachten. De volgende dag begon de tocht. Op 29 april om 5 voor 8 stonden we op Sword Beach, het Britse landingsstrand in 1944. Aan de vloedlijn de 92-jarige veteraan Ray Lord die het vuur overgaf aan marinier John. Daarna een toespraak door veteraan John Ainsworthy vanuit zijn rolstoel. Kippenvel. Het moment waarop de vonk oversloeg die de rest van de tocht niet meer zou doven. Ik hoorde en voelde emotie naast me. Gesnuf en verbijtcende tranen. Allemaal waren we aangedaan, zelfs Jan, al zag je dat bij hem misschien minder goed dan bij ons. Daarna werd het vuur in de lantaarn op Cees zijn fiets aangestoken en gingen

we op weg. Bij de Pegasusbrug was weer een ceremonie. Daar stond Jan zij aan zij met veteraan Ray en John met een kaars in zijn hand stram in de houding. Haast militair. Niet zo vreemd want Jan blijkt ooit in dienst te zijn geweest. Opeens was daar die Britse dame van Battlefields on a Bike die spontaan het gedicht 'For the Fallen' declameerde, een gedicht uit de eerste wereldoorlog met de onafscheidelijke slotzin van iedere ceremonie: 'We wil remember them.' Het werd het motto van onze tocht. Weer emotie en eindelijk op weg. Vanaf dat moment was het een heroïsche tocht. Niet door de route, die was lastig genoeg door de vele Ap'tjes, de zogenaamde Arieaadjes over kasseien en klinkers, voormalige treintracés en onverharde bospaden. Ook niet door het weer, het was koud en regenachtig, ook niet door de ontberingen tussen aanhalingstekens die we hebben geleden, tien lekke banden, drie valpartijen en soms geen koffie te krijgen, maar wel door de levende aanwezigheid van twee Engelse veteranen van 92 en 94 jaar oud, echte hero's, die ooit de dood in de ogen hebben gezien, die toen een missie hadden en nu ambassadeurs van de vrede bleken te zijn. Dat was heroïsch en inspirerend. Vijftien individuen werden daardoor een team. In vijf dagen brachten we het vuur naar Lommel. Jan reed weinig voorop. Zijn motor was te klein geworden zoals hij zelf zei, het gevolg van een longembolie een paar jaar geleden, en bergop reed hij steevast achteraan. Dat moet hem zeer hebben gedaan want was hij niet de man die ooit in vier weken 6000 kilometer op een tocht naar de Noordkaap had afgelegd? Toch liet hij het niet merken. Maar zijn inbreng was desondanks onmiskenbaar. Een feilloos gevoel voor de route ondanks een soms haperende Garmin. Een leuke band? Iedereen had zijn rol: de een pakte de pomp, de ander hield de fiets vast, de derde deed een plas, en Jan deed het echte werk en gaf college hoe een band te vervangen. In vijf minuten waren we meestal weer weg. Als het bergop niet meer ging, stapte hij af. Onderweg waren er doorlopend ceremonies, fotostops en interviews. Er was een strak schema: 's Avonds laat aankomen, douchen, eten en daarna naar bed. We voelden ons als fietsers in de Tour, helaas zonder massage. En Jan was goed; hij zat goed in zijn vel, er waren geen tekenen dat het lichame-lijk te zwaar voor hem was. Hij klaagde nooit; het enige wat hij zei, was dat hij niet meer dan twee glazen per dag mocht van de dokter en daar hield hij zich heel aardig aan. Er was ook weinig gelegenheid voor veel meer en het paste ook niet bij de tocht. Iedere avond werden we gebeld door Arnold die een blog bijhield in De Gelderlander. Jan was als laatste van ons aan de beurt. Ik was benieuwd wat de man van weinig woorden te melden had. Ik zat niet dicht bij hem en kon het dus niet horen. De volgende dag gaf uitkomst. Natuurlijk had Cees het interview al gauw te pakken. Daarin spreekt een Jan van de Sande zoals we hem niet vaak hoorden. Ik citeer Arnold: 'Van de Sande zegt het fantastisch gevonden te hebben om de tocht te mogen maken.' En daarna Jan in zijn eigen woorden: Als we nog een keer gaan, wil ik best weer mee.

'En aan het eind volgt de onvermijdelijke toevoeging als hij het heeft over de ceremonie in Tervuren: 'En dat is de geboorteplaats van de beste wielrenner aller tijden: Eddy Merckx.' Ja dat moet er natuurlijk wel bij als je met Jan in Tervuren komt.

Op 3 mei waren we in Lommel. Onze laatste nacht samen. In een stacaravan met te kleine bedjes. Jan had zijn computer op het aanrecht uitgestald met de route voor de volgende dag. Vijf uur slaap en toen weer op om Pallas uit te zwaaien. Daarna de laatste etappe naar huis. Moniek was afgehaakt na een valpartij de vorige dag. Jan was de vanzelfsprekende wegkapitein geworden dus de route voerde via Boekel, het dorp van de Van de Sandes. Hij wist daar wel een gelegenheid om te lunchen. In de tussentijd bracht hij een flitsbezoek aan zijn familie. Hij vroeg niet

Oproep voor redacteur

Beste leden,

Liesbeth en Renée hebben in verband met andere taken het redacteurschap helaas achter zich moeten laten. Daarom zijn wij, Niels en Linda, op zoek naar een nieuw redactielid.

Om weer op volle sterkte, als "De drie musketiers", of hoe je het wilt noemen, door te kunnen gaan.

Wat moet je zoal kennen en kunnen om redacteur te worden, vraag je je natuurlijk af.

1. Je moet eens in de twee maanden ongeveer een week de tijd hebben om het blad in elkaar te zetten. In die week gemiddeld twee uur per dag.

2. Wie van tekenen, schrijven, fotograferen, proza en andere creatieve uitspattingen houdt, raden we zeker aan contact met ons op te nemen.

3. Je moet redelijk met computerprogramma's kunnen werken. De grootste uitdaging ligt namelijk in het onder de knie krijgen van ons contentsysteem Editoo. Wie graag met Editoo will leren werken is van harte welkom!

4. Dit is helaas een eis: je computer moet het besturingssysteem Windows ondersteunen, en dan met name de browser FireFox. Met een ander platform, of een andere browser lijkt Editoo niet te werken. En dat is best lastig wanneer je De Derajeur met dat systeem probeert te maken.

Één ding is zeker: het redacteurschap is leuk, leerzaam en gezellig (en staat goed op je CV).

Heb je interesse? Meld je dan bij Linda of Niels.

Een e-mail naar derajeur@tcw79.nl kan natuurlijk ook.

De redactie

of wij mee gingen. Dat vond ik jammer want ik was benieuwd naar die andere Van de Sandes, niet wetend dat ik ze sneller dan verwacht zou leren kennen. Daarna ook nog langs de markt in Boekel langs het standbeeld van Leontien van Moorsel en daarna langs Jan zijn vroegere huis in Boekel dat nu een kachelmuseum is. Jan wilde graag laten weten waar hij vandaan kwam. En toen waren we in Wageningen op het 5meiplein. 's Avonds volgde nog de overdracht van het vuur, de volgende dag het defilé en daarna nog het afscheid van de veteranen en toen was het voorbij. Tenminste...zo leek het.

Hoe het eindigde

Het is maandag 11 mei. Cees belt: 'Ik maak me zorgen want ik kan Jan al dagen niet bereiken. Hij was ook niet op de vergadering van de vierdaagse.' Bij zijn huis zit de brievenbus vol met kranten en post. Ook het boekje van de vierdaagse zit erbij. Je bedenkt plaatsen waar hij kan zijn en redenen waarom hij niet bereikbaar is. Onvermijdelijk kom je steeds terug bij dezelfde gedachte: hij zal toch niet in huis.... Contact met de familie gezocht, nog even afgewacht en eindelijk iemand met een sleutel gevonden. Dan wordt het ergste bewaarheid. Jan is niet meer bij ons. Hij is gegaan. Op de manier zoals hij ook altijd geleefd heeft: heel stil en alleen. De uitdrukking 'in zijn dooie eentje' krijgt vanaf maandag 11 mei voor mij opeens een heel andere dimensie.

Jan van de Sande is niet meer onder ons. We verliezen in hem en met hem een stuk TCW. Jan was TCW en TCW was ook Jan. In het clubhuis zal het voortaan niet veel stiller, maar wel veel leger zijn. Natuurlijk zullen we hem nooit vergeten.

Maar misschien klinkt het deze keer beter en toepasselijker in het Engels:

We will remember him.

Snelfietsroute

Erehaag van TCW-ers

Snelfietsroute RijnWaalPad

Naast snelwegen voor auto's beginnen er nu langzamerhand ook snelfietspaden te komen. Een van de eersten is het RijnWaalPad, een snelfietsroute van Arnhem naar Nijmegen of omgekeerd.

Ik had al op diverse plaatsen bordjes gezien maar vanaf Arnhem was het me niet gelukt om deze route te volgen. Dus vanmiddag maar eerst naar Nijmegen gefietst om het vandaaruit eens te proberen. In Lent bij de kruising van de Waaldijk en spoorbrug over de Waal wist ik dat de route opgepakt kon worden. Ik was vorig jaar al een keer vanaf dat punt Nijmegen ingefietst, langs het NS station richting de Universiteitscampus en de Mokerheide.

Nu heb ik vanaf dat punt de route richting Arnhem opgepakt en dat ging goed tot aan de rand van Arnhem op de Huissensedijk. Daar zag ik geen bordjes meer maar toen heb ik verder de weg richting Arnhem en huis wel weer kunnen vinden.

De route is nog niet klaar. Op 1 punt moest ik nog een flinke omweg fietsen en, zoals hiervoor aangegeven, in Arnhem moeten ook nog wat richtingaanwijzers komen (of heb ik ze niet gezien?). Het tracé van deze route en ook de voortgang van de aanleg kan bekeken worden op <http://rijnwaalpad.nl/>. Daar staat ook dat op 3 juli er een feestelijke opening is van het RijnWaalpad.

Belangstelling voor de GPX track van de tocht die ik vandaag heb gefietst? Stuur mij een mailtje.

Veel fietsplezier.

Toon Loonen

Kaiserweg naar Rome 2

Het verslag van onze fietstocht naar Rome tot aan de Alpen kon je lezen in de vorige Derajeur. Nu onze belevenissen in de Alpen, de Povlakte en Toscane en Lazio. In Italië hebben we veel aandacht besteed aan kunst in musea en kerken. Echter hier vooral een verslag van het fietsen in Italië. Onze fiets-top 4: Fernpas, Podelta, Sambucapas en L'Eroica.

Alpen en Dolomieten

Na twee dagen aan de voet van de Allgäuer Alpen met veel regen, werd een droge, zonnige dag voorspeld, maar daarna weer regen en kou. De Fernpas over tot Sölden zou dus geen probleem zijn, maar de kans was groot, dat er de volgende dag op het Timmelsjoch sneeuw zou vallen. En het verstand zegevierde deze keer over de ambitie en dus besloten we vanuit het Inntal via Landeck en de Reschenpas naar Merano te fietsen, de "watjesroute".

's Morgens om acht uur zaten we al op de fiets en vlot fietsten we langs Hohenschwangau en de Alpsee en een gravelweg in een bos Oostenrijk in. In het Lechtal was het heerlijk fietsen, een nostalgisch gevoel maakte zich van ons meester toen we op de machtige Zugspitze uitkeken. Het Lechtal bleef natuurlijk niet vlak en af en toe waren er gemene steile klimmen. Het asfalt ging over in gravel en af en toe was het pad nogal stenig. Maar de route was schitterend alpien en na een steile klim van tegen de 15% kwamen we aan op de pas bij het bord "Gott sei dank!". Het eerste stuk van de afdaling was een brede gravelweg, maar na de oversteek van de drukke Fernpasautoweg volgde tot Nassereith een supersteil, smal MTB pad met een ravijn links en een overhangende rotswand rechts. De afdaling naar het Inntal liep minder snel dan gepland, maar in het Inntal volgden we de Intallradweg, een brede fietssnelweg langs de Inn tot Landeck. Na 111 km kwamen we nog net op tijd aan op de camping in Prutz. Verder via de Via Claudia Augusta die bij Altfinstermünz de Lech oversteekt (hier was 45 na Chr. al een Romeinse brug). Na de brug daarna stond er een bord "Verboden te fietsen". Maar dat geldt natuurlijk niet voor ons en wij volgden de (te) steile gravelweg verder tot de B180. Van hier kon je echter alleen met een shuttlebus naar Nauders. Dat was onze eer te na en dus terug en vervolgens via het Zwitserse Martina. Vanaf Martina een prachtige 400m klim, maar na Nauders stelde de Reschenpas zelf eigenlijk niets voor. Van de Reschenpas (1525m) loopt een breed fietspad langs de Adige helemaal door tot Merano. Het is een erg mooi dal met veel appelboomgaarden, maar als je het brede fietspad volgt langs de Adige en de spoorlijn, mis je wel de sfeer van de dorpjes.

In Merano hebben we de interessante botanische tuin van Trauttmansdorff bezocht en 's avonds was in het Kurhaus een concert van het Russisch Nationaal Orkest, een toporkest. Na Merano niet de Via Claudia Augusta

Op de Fernpas

gevolgd, maar boven langs het dal vooral over de Südtiroler Weinstrasse en soms kleine weggetjes. Na de Kalterer See kwamen we weer op de brede fietsroute langs de Adige en kwamen we dus ook weer andere fietsers tegen. In Trento bereikten we dan eindelijk het "echte" Italië. Het karakteristieke plein met de Romeinse kathedraal, de Torre Civica en het Palazzo Pretorio gaf ons het echte "Bella Italia" gevoel. Op een terras zaten een paar Nederlanders die hoog in de Dolomieten een huisje hadden en zich hier kwamen opwarmen. Een beetje sneu, maar wij wisten nu zeker dat het schrappen van het Timmelsjoch en de Passo di Rollo in de Dolomieten de juiste beslissing was.

Na Trento hebben we niet de route via Verona naar de Povlakte gevolgd, maar langs Lago Caldonazzo en het Brentadal. Het Brentadal is erg mooi met de steil oprijzende rotswanden van de Dolomieten. Bassano Del Grappa aan de rand van de Dolomieten is vooral bekend van de Ponte Vecchio over de Brenta. Een schitterende oude, overdekte brug ontworpen door de beroemde architect Palladio (1569).

Povlakte

Na Bassano dan de Povlakte. We volgden de landelijke BI-12 fietsroute tot de stad van Palladio, Vicenza, met o. a. de Basilica Palladiano. Buiten Vicenza kwamen we nog langs twee mooie villa's van Palladio. Verder gefietst naar Padua, een stad met veel cultuur, waarvan ik alleen de "Capella degli Scrovegni" met unieke fresco's van de schilder Giotto (geb. 1267) wil noemen. Over de fietsroute langs het Brentakanaal zijn we van Padua naar Venetië gefietst. We hadden een camping in San Nicolo op het eiland Lido Di Venezia aan de Adriatische zee. Vanaf de Tronchetta (bij het station) in Venetië kun je de ferry nemen naar Lido. Je moet dan wel eerst de 4 km lange Ponte Della Libertà over. Het voet/fietspad was afgesloten en dus moesten we over de drukke weg. Niet prettig en er was geen mogelijkheid om nog op het parallelle pad te komen. Pas na 3 km een gat in de vangrail. Echter na

Weinstrasse

500 meter werd dit pad veel smaller en konden we nog net lopend verder. Aan het eind een hek van gaas vastgemaakt met zware tape. We konden niet meer terug en over de vangrail konden we ook al niet vanwege het drukke verkeer. Gelukkig was het Zwitsers zakmes van Arie voldoende om het hek te slopen en konden we alsnog verder. Gelukkig geen politie om deze Hollandse vandalen aan te houden.

De tocht met de ferry bood ons al een schitterend uitzicht op Venetië, het drukke San Marcoplein en het Palazzo Ducale. In San Nicolo kenden we een leuke (fietsers)camping. We hebben twee keer een vaporette (een snelle ferry voor voetgangers) genomen om Venetië te bezoeken. Iedereen (behalve wij) heeft wel eens Venetië bezocht, dus daarom geen verslag van deze twee mooie dagen. Behalve dan dat je in Venetië niet kunt fietsen en ook geen fiets kan meenemen op een vaporette. En dan nog onze Venetië favoriet: het museum Galleria Dell'Accademia.

Na 10 km fietsen over het langgestrekte Lido Di Venezia hebben we de veerpont genomen naar het mooie visserseiland Pellestrina en daarna na 8 km een ferry alleen voor fietsers en voetgangers naar het vissersplaatsje Choggia. We zitten dan weer op de vaste wal. Bij de monding van de Adige heb je het enorme campingcomplex Rosapinata en vandaar uit kun je verder fietsen de prachtige Podelta in. Op de kaart ziet de delta er erg spectaculair uit. Alleen maar dijkjes met aan beide kanten water van de lagunen en de Adriatische Zee. We volgden een fietsroute over rustige geasfalteerde wegen. Bij Porto Levante zou een ferry zijn voor fietsers, maar geen ferry te zien. Vaart alleen maar af en toe volgens de vissers langs de kant. Het resultaat was dat we 22 km moesten omfietsen om aan de andere kant te komen en de totale dagafstand zou oplopen tot 150 km. Toch waren we erg gelukkig dat we de omweg hebben gedaan om de perfecte route door de Podelta te kunnen afronden. Het bleef mooi en onderweg zagen we zelfs nog een kolonie flamingo's. We waren gewaarschuwd voor verschrikkelijke muggen, maar wij hebben geen mug gezien. Na de Podelta volgden we de

fietsroute over de autovrije dijk langs de Po. Rond 6 uur kwamen we aan op de camping in Ferrara.

Het was eigenlijk een feestdag, niet alleen omdat we met veel plezier in het lustrumshirt 149 km door de prachtige Podelta hebben weggetrapt, maar ook omdat in Wageningen TCW het 35-jarig jubileum vierde. 's Avonds bij het eten met een echte Grimbergen dus geproost op TCW. Ferrara wordt beheerst door de Este familie die de stad cultureel tot grote bloei heeft gebracht. Het Palazzo del Diamanti is een interessant museum maar toch kan het niet tippen aan het Uffizi in Florence. Vanaf Ferrara zijn er verschillende mogelijkheden om naar Florence te fietsen. Reitsma gaat via Bologna, wij zijn via Imola en het dal van de Senio gefietst. Deze route is rustiger en waarschijnlijk ook mooier. Ook de Povlakte tussen Ferrara en Imola was leuk. Soms leek het alsof we langs de Linge fietsten en de Mariënwaard passeerden.

Toscane en Lazio

De klim vanaf de Povlakte naar de Passo Della Sambuca (1080m) was bijzonder mooi. De camping in het Seniodal was net de dag ervoor gesloten, dus maar een hotel genomen. Veel campings sluiten half september. Vanaf Fiesole daalden we af naar Florence. De voor fietsers ideaal gelegen camping Michelangelo was ook net in het weekend gesloten en dus moesten we nog zo'n 5 km langs de Arno fietsen naar de (nieuwe) camping Firenze. In Florence hadden we maar één doel, en dat was het beroemde Uffizi museum waar we al vaker voor stonden maar nooit in zijn geweest. We hadden niet gereserveerd en toen we aankwamen stond er zo'n lange rij, dat we vandaag kansloos waren. Maar toen we wat verder liepen stond er ineens een juffrouw en die had kaartjes waarmee we bij de 'Vrienden van het Uffizi' zo naar binnen konden. We voelden ons in de culturele hemel van Italië zielsgelukkig. Uffizi, moet je minstens één keer in je leven hebben bezocht.

De route naar Siena liep door de Chianti langs Grève, het mooie Panzano en Castellina. Ook Reitsma komt in Cas-

Eroica

tellina weer op deze route. De Chianti is een prachtig fietsgebied maar af en toe is het wel flink klimmen. Op de ons vertrouwde camping Colleverde in Siena hebben we een rustdag ingelast en een terugvlucht geboekt met Ryanair vanaf het vliegveld Ciampino bij Rome. Ten zuiden van Siena nog steeds een prachtig Toscaans landschap. Het is een echt fietsgebied met allerlei fietsroutes. In Vescovado di Murlo een bordje van de L'Eroica. Daar heb ik over gelezen op het forum van TCW. Een uitdagende route in Toscane met antieke fietsen en kleding. Antieke fietsen hebben we al, dus wat let ons. Volgens de ober loopt de route via Montalcino, en daar moeten wij ook heen. "Het is wel een gravelweg met een helling van 15%". Dan toch maar niet en via Buonconvento. Toch kwamen we op een gegeven moment bij een wegsplitsing, Buonconvento links, Montalcino via een asfaltweg rechtdoor. Als er borden staan, doen we dat gewoon maar en laten we de GPS route even voor wat het is. Na een flinke afdaling ging het asfalt over in gravel. Even later enkele borden: Montalcino 15, maar ook L'Eroica, beide linksaf. Och, die 15% zal wel overdreven zijn, hier is het nog vrijwel vlak. Echter na nog een kilometer weer een bord, 15%. Toch maar door zeiden we eensgezind. De onvermijdelijke klim diende zich al spoedig aan. Mooi gravel maar wel steil. Echter we bleven op de fiets. In een bocht even rusten en daarna weer door. Een stukje asfalt in een dorpje van niks, maar daarna weer gravel en weer een bord met 15%. We kwamen boven zonder te duwen. "Was best wel pittig" vond Willy, "maar dit soort hellingen hebben we al veel vaker gehad" en ze zei dit met het nodige bravour. Twee keer de helling van de Grebbeberg en dan gewoon pittig, niets meer. Volgens Willy is het simpel, het is een kwestie van snelheid en daar is geen speld tussen te krijgen. Willy's filosofie van de heuvel. Over de kam van de berg nog een flink stuk gravel en regelmatig op en neer naar het op een hoge heuvel gelegen wijnstadje Montalcino. De camping bleek alleen voor campers, dus een kamer genomen aan het mooie Plaza Garibaldi.

Na Montalcino een bijna rustdag, 33km en 750 hoogte-

Tiberfietspad

meters. Na een heerlijke afdaling veel tijd besteed aan de kerk en abdij van Sant'Antimo (12e eeuw). Hier waren we ook in 2002 op onze Umbrië fietstocht. Naar Castel Del Piano was het weer flink klimmen in de flanken van de Monte Amiata (1738m), die we in 2001 hebben beklommen (en dus nu maar even niet). Tot aan het Lago Di Bolsena bleef het een schitterende, geaccidenteerde route met prachtige uitzichten. Het fietspad langs het Lago Di Bolsena werd intensief gebruikt. Helaas was ook de beoogde camping in Capodimonte dicht en hebben we maar een hotel genomen wat verderop aan het meer. Naar Rome is het vanaf Lago di Bolsena nog twee dagen fietsen. Onderweg was vooral de stad Viterbo nog een doel. Maar het was onzeker, of we nu wel een geopende camping zouden vinden, en eigenlijk hadden we helemaal geen zin om dan weer een hotelletje te zoeken. Waar een wil is, is een weg (naar Rome). We doen Rome gewoon in één dag. Uiteindelijk zijn we nu ingefietst en het is "maar" 115 km en 1250 hoogtemeters. 's Morgens net voor 9 uur op pad en via een rustige weg naar Viterbo gefietst. Viterbo is een oude stad die doorklieft wordt door verschillende ravijnen. Om de 12e eeuwse San Lorenzo basiliek te bereiken was nog geen sinicure en heeft ons ook niet direct nieuwe Italiaanse vrienden opgeleverd, toen we steeds weer tegen het verkeer infietsten. Maar de klim naar de San Lorenzo was de moeite waard. Na het bezoek verder geen andere toeristische attracties bezocht, want uiteindelijk wilden we wel voor het donker in Rome aankomen. Vanuit Viterbo volgde eerst een 400 meter klim over een nogal drukke weg. De volgende keer toch een andere route Viterbo uit kiezen. Eenmaal boven sloegen we af naar een rustige weg en was het weer heerlijk fietsen vooral langs de landelijke fietsroute BI-1. Er volgde een lange afdaling naar het stadje Civita Castellana. Maar als je dan op een laagste punt van 58m bent aangekomen, weet je zeker dat het daarna weer klimmen wordt. Voor het stadje Sacrofano fietsten we over een scherpe bergkam met aan beide zijden grootse uitzichten. Spectaculair daalden we steil af door de stad en een kloof. Na Sacrofano eerst op en neer voor zich op 8 km van Prima Porta (een voorstad van Rome met camping

Podelta

Tiber) de daling inzette. Vanaf Prima Porta nog slechts een paar kilometer tot de camping. Om zeven uur, net voor donker reden we de camping op. We hadden het toch maar weer geflikt en er was geen dag geweest dat we er door heen zaten. Toch een emotioneel moment.

Rome

Camping Tiber ligt ruim 20 km van het centrum van Rome. Er rijdt een shuttlebus naar een station, maar er loopt ook een prachtige fietsroute (BI-1) over de dijk langs de Tiber. Vier dagen hebben we Rome bezocht en dus elke dag een kleine 50 km gefietst. Uiteraard de St Pietersbasiliek en de Vaticaanmusea, het antieke Rome met o.a. het Colosseum en veel grandiose musea bezocht. Een te lang verhaal om hier weer te geven.

Het vliegveld ligt ruim 20 km ten zuiden van Rome. Dus de dag voor vertrek een kamer gehuurd in Ciampino. Tot Rome eerst de BI-1 en daarna (een beetje lastig) naar de oude Romeinse weg, de Via Appia. Het aardige is dat vliegveld Ciampino vrijwel aan deze Via Appia ligt. De Via Appia zelf is een belangrijke Romeinse bezienswaardigheid. Het fietsen van deze weg is niet altijd even gemakkelijk door de grote keien en vaak moet je langs de kant fietsen waar soms een paadje in het gras loopt. Op de heenweg zijn we voor het vliegveld afgeslagen en we moesten toen een paar erg drukke wegen oversteken. De volgende dag volgden we een route ten noorden van het vliegveld en kwamen we op de autoweg van Napels naar Rome. Dus over de vluchtstrook en over een viaduct en toen weer langs de autosnelweg naar het vliegveld. Er stond een file, dus dat was een voordeel, maar de politie was niet helemaal gelukkig met onze actie. Eenmaal weer thuis vonden we de goede route: de Via Appia doorrijden tot voorbij het vliegveld en ten zuiden van het vliegveld loopt de goede weg naar het centrum. Toch kwamen we veilig en nog op tijd aan op het vliegveld en zelfs zonder bekeuring. In Nederland was dat niet gelukt. Daarna een uitstekende vlucht naar Eindhoven, waar we met onze eigen auto vanaf "Hartje Rome" werden opgehaald.

De koga van Linda

Tot slot

In totaal hebben we 3100km gefietst met een gemiddelde van 77 km per dag en we telden 17900 hoogtemeters. Tot de Povlakte waren er twee etappes met meer dan 1000 hoogtemeters, in de Apennijnen waren dat er vijf. Het venijn zit dus in de staart. We hebben inmiddels veel schitterende en verre fietstochten gemaakt en de tochten zijn onderling moeilijk te vergelijken. Toch staat op de "tevredenheidsindex" de Rometocht als één van de hoogste, zoniet dé hoogste. Het smaakt dus naar meer en als jullie dit lezen zijn we al weer bezig met een andere klassieker, te weten Griekenland (Kreta, Athene, Peloponnesus).

De verslagen in de Derajeur geven slechts een globaal beeld van wat we hebben beleefd. Er is echter ook een (gratis) *ebook (pdf)* beschikbaar met spannende verhalen, routekaartjes en foto's. Als je belangstelling hebt, stuur even een email naar arie.dekeizer@gmail.com voor een link om het ebook te downloaden.

Arie en Willy de Keizer

De fiets van...

Redactielid Linda

Dit keer een stukje over de stalen witte Koga Miyata Road Winner S uit 1983 van redactielid Linda

Koga

*Een betrouwbaar maatje, vriend
Brengt je door weer en wind
De nodige kilometers weg
In vier seizoenen
Vier windstreken
Heuvels en platteland
Samen en alleen
TCW
Laat je nooit in de steek
Onverwoestbaar stalen ros
Mijn witte ridder
In sneeuw en zon
Tienduizenden kilometers
Lustrumtocht
Een kleine 7 jaren
Trainingen, duurritten en zondagse tochtjes
Bewonderende blikken
Je bracht me weer thuis
Nu hang je opgepoetst in de schuur
En neem je af en toe mee op een ritje door de polder
Zoals het fietsvirus begon*

Linda

Must-have: mtb-sticker Rhenen etc.

Heel 2015 mag je onbeperkt mountainbiken op de routes van de Utrechtse Heuvelrug voor slechts € 7,50! Voor dat bedrag koop je een routesticker, dat is de vergunning die je nodig hebt om de routes van Rhenen, Amerongen, Kwintelooyen, Zeist en Leersum te mogen rijden.

Geen sticker = boete als je gesnapt wordt. De route is speciaal aangelegd voor en door mountainbikers en alleen voor mountainbikers. Geen wandelaars op je pad dus, en ook geen gezeur dat je alles kapot rijdt. Brein achter dit routenetwerk is Wageningen Patrick Jansen, die al heel wat mooie routes in Nederland heeft aangelegd. Als bosbouwer en mountainbiker weet hij als geen ander mtb-routes voor elkaar te krijgen die weinig schade veroorzaken in de natuur, en toch hartstikke uitdagend zijn. Heb je onlangs nog in een achtbaan gezeten? Zoiets dus. Maar dan zit je zelf aan het stuur. Patrick is specialist in het slim gebruikmaken van elk hoogteverschil in het terrein.

Kosten onderhoud

De routes van Patrick Jansen vallen op door mooie singletracks en goed onderhoud – lokale mountainbikers zorgen voor dat laatste. Dit alles kost geld, vandaar de kleine bijdrage van € 7,50 om een jaar lang op deze routes te mogen fietsen. In de toekomst staat een uitbreiding richting Soest op de planning.

Nog vragen?

Ik heb al een sticker van de Posbank, is dat voldoende?

Nee. Er zijn nu twee verschillende stickers:

- De aanleg van de tientallen kilometers singletracks en het onderhoud ervan kosten geld. Op de Utrechtse Heuvelrug heb je te maken met veel verschillende terreineigenaren, vaak particulieren. Vandaar een sticker voor deze routes om de kosten te dekken.

De Pen Fietst Rond

Door de jaren heen zijn er binnen TCW heel wat pogingen gedaan om, via de Derajeur, leden beter te leren kennen. Ik ken verschillende 'formats'. Ik noem: de Winterbeurt, de Vriewieler, Maak kennis met, en waarschijnlijk zijn er nog meer initiatieven geweest. In de roemruchte jaren 80 van de vorige eeuw had je de rubriek 'de pen fietst rond', waarin een spreekwoordelijke pen in estafettevorm werd

- De Posbankroute is van Natuurmonumenten, net als Montferland en Loonse & Drunense Duinen. Ook Natuurmonumenten eet niet mee uit de staatskas, maar bestaat bij de gratie van betalende leden. Daarom wordt ook hier een bijdrage gevraagd om te mogen mountainbiken op de routes van NM.

Waar koop ik de sticker voor de Utrechtse heuvelrug?

Bij lokale fietswinkels Verkoopadressen: www.mtb-utrechtseheuvelrug.nl

Wat leuk, een heuse mountainbikegoeroe in Wageningen! Hoe kan ik meer over Patrick Jansen en zijn werk te weten komen?

Kom naar de opening van het Wild Dukes Bike Park op de Wageningseberg! Daar ligt sinds kort een mini-bikepark, gebouwd door vrijwilligers. Op 27 juni wordt de opening verricht door gravity wereldster Anneke Beerten en de Gelderse gedeputeerde Jan Markink. Specs: 27 juni van 14.00 tot 17.00 uur, Bosrandweg 20 Wageningen – dat is vlak bij het oude ziekenhuis. Meer info: <https://nl-nl.facebook.com/WildDukeBikePark>

Margit Warmink

Stickers van NP Utrechtse Heuvelrug en Natuurmonumenten

doorgegeven aan een lid, die vervolgens iets over zich zelf mocht schrijven.

In het januarinummer van 1984 had Teus Hovestad de eer. Hij schrijft:

Gerard, bedankt hoor. Je had geen beter moment uit kunnen kiezen om mij die pen toe te schuiven.

Januari, een nieuw begin.

Alle leden van T.C.W. '79, een heel gelukkig 1984 toegewenst! Dat dit jaar voor onze club maar een heel fijn sportjaar mag worden.

Terugblikkend op het afgelopen jaar, constateer ik dat we wel tevreden mogen zijn. Hoogtepunt vond ik persoonlijk Wageningen-Parijs-Wageningen. Niet om de grote afstand

die werd verreden in 4 dagen, maar om de kameraadschap, de sfeer, de natuur, 4 dagen onder barre omstandigheden, met zo'n koppel. Geweldig!

Het fietsen op zaterdag is steeds weer iets apart. Je ontmoet steeds weer een groep fijne sportmensen en er gebeurt altijd wel wat waarvan men zegt: 'weet je nog ...' Ik hoop dat deze groep het komend jaar zich uitbreidt.

Ook dit jaar staat er weer veel te gebeuren. Het programma staat afgedrukt in het decembernummer.

Maar de topper zal hopelijk weer zijn op Hemelvaartsdag: 4 dagen lang weer op de fiets met een gezellige groep mensen. Maar omdat ik niets wil afdoen aan de andere evenementen, wens ik nogmaals alle commissies in de vereniging veel succes bij hun organiserende taak. Zij maken de club tot wat hij is: een gezellige vereniging waar veel mensen hun vrije tijd en hobby doorbrengen.

P.S. Ja, de pen moet verder, en wie dan wel. Ik zou zo zeggen: Karel Floor, ga jij er maar mee door.

Let eens op de actualiteit van dit verhaal. Het is meer dan 30 jaar na dato nog steeds actueel: de belevenissen, het zaterdagfietsen, de Hemelvaartvierdaagse. Alsof het dit jaar heeft afgespeeld.

Heel apart vind ik de 'legendarische' koers Wageningen-Parijs-Wageningen. Ik weet niet of deze wedstrijd op de Protour-kalender staat, maar als dat niet zo is, dan moet ie er zo snel mogelijk komen. Een korte meerdaagse rit-tenkoers met berg, wind en kasseien, dat lijkt mij wel wat. Beginnend bij het clubhuis TCW rijden de renners met een waaier-etappe naar de kasseien, waar die hun selectieve werk doen in etappe 2. Dan volgt er een overgangsetappe, gevolgd door de koninginnenrit naar de Wageningse Berg. Het lijkt me prachtig om aan te komen in het stadion waar wielergeschiedenis zal worden geschreven en herschreven, waarbij oude waarden als 'echt staal', 'oneindig afzien' en 'weg met de dopingcontrole' worden geëerd.

Een ouderwets wielerveest.

Niels Dignum

Vierdaagse 2015 vanuit Eynatten België

Na het bedenken, regelen en uitzoeken is het dan zover op Hemelvaartsdag 2015 verzameld een grote groep TCW'ers zich bij hotel Tychon in Eynatten.

De weken ervoor al een paar keer nieuwsgierig op weer.nl gekeken wat de verwachtingen waren.

K.. met Peren en nog nooit zo snel een website weer weggeklikt. Gelukkig waren het nog lange termijn verwachtingen en hoe dichterbij de vierdaagse naderde hoe beter de voorspellingen.

Na aankomst iedereen met meer of minder moeite in een kamer kunnen plaatsen en voor de koffie met taart had iedereen een bedje voor de komende nachten.

Na het welkomstwoord en een minuut stilte voor Jan v. d. Sande was het omkleden en op naar Spa voor een dagje in de Ardennen.

Het weer was schitterend dus dat kon alleen maar een mooie dag in het zadel worden.

Na een aantal kilometers verlaten we het Duitstalige gebied en wordt Frans de voertaal.

De eerste 20 kilometer is lekker warm fietsen tot aan de Barrage de la Gileppe.

Langs het stuwmeer een lekkere lange klim waar de imposante stenen leeuwen op de dam de mannen en vrouwen van de TCW op de fiets in de gaten hielden.

Na de klim op weg naar Spa voor de pauze op een terrasje tegenover het casino.

Spa rol je met een rotvaart bergaf binnen. En wie bergaf gaat moet na de pauze weer bergop.

Al snel kleurt het terras TCW-Rood en wordt het gezellig

onder een heerlijk lente zonnetje.

Fietsen maakt hongerig dus kwamen er tosti's van respectabele lengte op tafel.

Na de pauze een lekkere steile klim de stad uit en kiezen of je de lange of de korte route neemt.

In het plaatsje Limbourg nog maar een terrasje gepikt, het is tenslotte vakantie.

Terug in het hotel was er voor het diner tijd voor een drankje of een duik in het zwembad.

Dag 2 begon met regen maar na het ontbijt alweer droog. Daarna de traditionele groepsfoto en daarna ging iedereen onderweg voor een dagje in de Eiffel voor een wat langere of kortere route.

Wij begonnen met de mooie zuidlus van de route langs het stuwmeer Dreilagerbachtalsperre.

Een mooie autovrije weg door de bossen.

Daarna een aantal klimmetjes en telkens weer terug naar de rivier de Rur.

Uiteindelijk kom je dan bij de Rursee en hadden we pauze

bij de plaatselijke yachtclub.

De route ging officieel naar het noorden en via Schmidt naar Heimbach.

Maar bij de pauze stonden wegwijzers met een fietsroute naar Heimbach langs het meer.

Geheel democratisch werd besloten om deze mooiere route te proberen.

De weg begon verhard, maar werd al snel een bospad en dus de eerste en laatste leuke band van ons groepje. Na de bandenwissel op pad naar de tweede pauze bij café Flink waar al diverse groepen op het terras zaten om de honger te stillen met Flammkuchen en Weizenbier maar dan wel in de 0,0 variant, want er kwamen nog wat kilometers.

De terugweg ging weer door mooie natuurgebieden en heerlijke autovrije wegen.

Een bedankje naar naamgenoot TCW (Toer Club Woensel) is dan ook wel op zijn plaats die deze route heeft gemaakt en jaarlijks fietst. En was het niet zo van beter goed gejat dan slecht bedacht !!

Na weer een geslaagde dag kwam iedereen weer aan in Eynatten.

Dag 3 wordt weer een lange dag door de Zuid-Limburgse heuvels. De route komt Nederland binnen via de achterkant van de Vaalserberg over het drielandpunt.

De plaatsen waren bekend maar de route liep anders dan de overbekende rondjes in Zuid-Limburg.

En als je dan toch in Limburg bent dan ook maar aan de koffie met vlaai. In de oude stationsrestaurant van Valkenburg hadden ze hele lekkere. Na de koffiepauze het noordelijke deel van de route richting de Brunssummerheide. Na zoveel kilometers werd het tijd voor een lekkere vette hap. En toen de eerste spatjes begonnen te vallen snel café d'r Eck in Rimburch in waar ze toevallig heerlijke broodjes Hamburger hadden. Het laatste deel van deze dag bleef nat en een aantal van de groep nam de kortste weg terug naar het hotel. Met z'n drieën hebben we de

155 kilometer volgemaakt en dat werd een erg nat laatste gedeelte. Gelukkig was dit alle regen van dit weekend en na een warme douche ben je alle ellende snel vergeten. Het laatste nachtje in het hotel en dus s 'morgens alles weer inpakken en de tassen weer in de auto.

Gelukkig nog wel een mooi fietstochtje over een niet al te zwaar parcours. Het eerste gedeelte gaat via Raeren naar alweer een stuwmeer, de Wesertalsperre.

Na de oversteek over deze dam klimmen we naar het natuurgebied de Hoge Venen.

Een hoogveen gebied met heide en graslanden. Als je er ooit gaat wandelen er lopen mooie routes over vlondervelden door het gebied. Als je het natuurgebied uit komt begin je aan de afdaling naar de pauzeplaats van vandaag Monschau. Ook hier kleurden de terrassen al snel weer TCW-rood.

Na de pauze de stad uit over een gravelpad naar de Vennbahn. Een tot fietspad omgebouwde spoorbaan van Luxemburg tot Aken. In een heerlijk tempo vals plat naar beneden gaan we voor de laatste keer terug naar het hotel. Douchen, fietsen op de auto en dan gezamenlijk een laatste borrel en een lekkere pasta maaltijd. En dan gaat iedereen hopelijk met een goed gevoel terug naar huis.

We hebben het met veel plezier georganiseerd en gaan dat voor volgend jaar zeker weer doen.

We gaan er van uit dat iedereen weer mee gaat en misschien heb je wel ideeën over hoe een volgende vierdaagse er uit moet zien. Laat het weten en we nemen dit mee voor 2016.

Tot volgend jaar,
De vierdaagse commissie

Tochtenkalender

 Datum	Tochtnaam	Plaatsnaam	Vereniging	Km's	
zo 21 jun	Kan Classic	Elst	Stichting Toertocht Nijmegen	60 / 80 / 140	★★★★
zo 28 jun	Rabobank Prestige Tocht.	Amersfoort	Snel Verzet Hoogland	35 / 80 / 110 / 150 / 35 / 80 / 110 / 150	
zo 28 jun	Keitrappertoertocht	Lichtenvoorde	WTC Keitrappers	100	
zo 28 jun	Toerversie Utrecht	Utrecht	Stichting Toerfiets Evenementen Utrecht	35 / 75 / 110 / 150	
za 4 jul	Winterswijk's Race / MTB spektakel	Winterswijk	FTC Wenters	90 / 120 / 150	★
za 4 jul	Van Norel's 'Op het kleine blad' toertocht	Epe	Toerclub Veluwe	60 / 80 / 110 / 150	★
za 4 jul	De Ronde van 12 provinciën in 1 dag	Nijmegen-Lent	De Ronde van 12	426	
zo 5 jul	Winterswijk's Race / MTB spektakel	Winterswijk	FTC Wenters	90 / 120 / 150	★
za 11 jul	Vuursche Vallei Tocht	Ermelo	Veluwe Wieler Vereniging	75 / 110 / 155	★★
11 en 12 jul	GEJO Cycleworld Kersentocht	Tiel	Toerclub De Batauwiers Tiel	35 / 70 / 110	★★
za 25 jul	Flipjes Toertocht	Tiel	Stichting Wielerpromotie Rivierenland	35 / 60 / 100 / 125 / 155 / 185	★★★★
za 1 aug	Rabo Veluwes Mooiste	Heerde	Toerclub Heerde	25 / 50 / 75 / 100 / 150	★★
zo 2 aug	Hel van de Heuvelrug	Driebergen	Driebergse Tour Club	50 / 75 / 110 / 140 / 180	★★
zo 2 aug	Familietoertocht	Driebergen	Driebergse Tour Club	30	★★
za 8 aug	Rabo Reichswald Klim tocht	Dodewaard	't Versnellertje	110 / 135	★
za 15 aug	Reichswald Posbanktoer	Ede	Wielervereniging Ede	135 / 180	
za 15 aug	Grote Rivierentocht	Woerden	WTC Woerden	60 / 125 / 170	
zo 16 aug	Omloop van Gorssel	Kring Van Dorth	WTC Gorssel	60 / 100	★★★★
za 22 aug	Arnhem - Veenendaal Tour Classic	Veenendaal	Stichting Veenendaal - Veenendaal	50 / 100 / 150 / 210	
za 29 aug	Gildetocht	Soest	Tempo Soest	50 / 95 / 130	★
za 29 aug	Deerns op de Fietse	Keijenborg	Toerclub Keiaosers	75 / 100 / 125	
za 29 aug	Eurostar 2015 (t/m 11 september 2015)	Skopje	Vereniging Le Champion	480	
za 29 aug	NK toerfietsen	Dieren	RTC De Veluwerijders	1	

Naam incassant : Toerclub Wageningen 79.....
 Adres incassant : p/a Herenstraat 4.....
 Postcode incassant : 6701 DJ..... Woonplaats incassant : Wageningen.....
 Land incassant* : Nederland..... Incassant ID NL23 ZZZ 401 21 33 0000.....
 Kenmerk machtiging (= je NTFU-nummer):

Door ondertekening van dit formulier geeft u toestemming aan Toerclub Wageningen 79 om doorlopende incasso-opdrachten te sturen naar uw bank om een bedrag van uw rekening af te schrijven wegens contributie en uw bank om doorlopend een bedrag van uw rekening af te schrijven overeenkomstig de opdracht van Toerclub Wageningen 79. Als u het niet eens bent met deze afschrijving kunt u deze laten terugboeken. Neem hiervoor binnen acht weken na afschrijving contact op met uw bank. Vraag uw bank naar de voorwaarden.

Naam :
 Adres :
 Postcode : Woonplaats :
 Land* :
 Rekeningnummer [IBAN] : Bank Identificatie [BIC]** :
 Plaats en datum : Handtekening

*Indien het land van de incassant en de geïncasseerde gelijk zijn, hoeft dit niet gevraagd of ingevuld te worden.

**Geen verplicht veld bij Nederlands rekeningnummer

Toelichting machtiging

Toch nog makkelijker!

In de vorige Derajeur vroegen we jullie om een machtiging voor de jaarlijkse contributie. Om het nóg makkelijker te maken, hebben we nu het bovenste deel al voor je ingevuld. Daar hoeft je alleen nog je NTFU-nummer (staat op je ledenpas) in de vullen.

Het ingevulde en ondertekende formulier kun je afgeven bij het clubhuis, of bij Liesbeth (Herenstraat 4) in de bus gooien, of opsturen naar TCW p/a Herenstraat 4, 6701 DJ Wageningen.

De contributie wordt dan aan het begin van het nieuwe verenigingsjaar, in september, door TCW van je bankrekening afgeschreven. Als je het niet eens bent met een betaling, kun je deze altijd terugdraaien.

Bedankt voor jullie medewerking!

Cisca en Liesbeth

Ledenmutaties

De eerste ledenmutaties tot 1 juni van een kersverse ledenadministrateur. Er waren de afgelopen maanden geen opzeggingen maar we hebben helaas wel afscheid moeten nemen van een van de leden van het eerste uur, Jan van de Sande. Verder zijn er tien nieuwe leden en twee verhuizingen te melden. Excuses als ik wellicht iemand ben vergeten in het rijtje, als je het meldt (ledenadministratie@tcw79.nl) dan maak ik dat de volgende keer goed.

Overleden

Jan van de Sande

Nieuw lid

Monique Claessen
 Yvette van Dijk
 Johan van den Hoogen
 Remond Meurs
 Johan Mussche
 Marion Pennekamp
 Paul Nieuwstad
 Erika Romijn
 André van den Top
 Ingrid Verbaarschot

Verhuisd

Evert Kolet
 Vera van der Woude

Michèle Gimbrère
 Ledenadministratie

Schoonmaakrooster

6 Juli

Jan Cordewener
 Gretha Jansen

3 Augustus

Gert Kramer
 Henk Roffelsen
 Mechteld ter Horst

Belettering - reclame - promotionele artikelen
Eindejaarsgeschenken - Kerstpakketten

Administratie- en belastingadviesburo PABa

Ton Post
Belastingadviseur

Tarthorst 1161
6708 JL Wageningen
Mob. 06-22692519

Bezoek ook aan huis

KARWEI CENTRALE

HEDO MAASSEN

Voor al uw klussen in en om het huis

Wageningen (T) 0317-621715 (M) 06 51 16 91 55 (E) h.maassen6@chello.nl

Henk Elings, keurslager

Verstand Van Lekker Vlees

Tel. 0317-412813
info@elings.keurslager.nl

Het beste voor uw ogen

optometristen O.V.N. • contactlensspecialisten A.N.V.C. • Hoogstraat 29 • Wageningen • www.bril29.nl

Indien onbestelbaar retour: TCW, Herenstraat 4, 6701 DJ Wageningen

Nu bij Mastbergen in Renkum

Pinarello Prince racefietsen met Ultegra groep 22 speed 2015

Normale prijs 4999.00 euro. Nu 2999.00 euro minus de inruil van je oude racefiets of minus de clubkorting.

Deze actie kunnen wij slechts eenmalig inkopen en komt niet meer.

Diverse maten verkrijgbaar bij Clubsponsor Mastbergen in Renkum.

Kom langs of bel of mail Carlo om te kijken of jouw maat er bij zit .

Mastbergen fietsen, voor alle merken racefietsen.

Wij leveren oa: Koga, Giant, Cannondale, Specialized, Trek, Stevens, Sensa, Prorace, Pinarello, van Nicholas, of het merk van jouw keuze.

Nieuw bij Mastbergen in Renkum:

Mountainbikes 29 ers met Rohloff naaf en schijfremmen en Rockshox voorvork .

Normale prijs oa Santos etc 4500.00 euro nu bij Mastbergen slechts 2699.00 euro

Bekijk deze fiets op onze advertentie op Marktplaats , of kom langs bij Carlo in Renkum.

